

РЕШЕНИЕ

№ 20713

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3611** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от В. В. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес- [населено място], [улица], ет. 3, ап. 10 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-000842 от 11.02.2025 г. по чл. 171, т. 2а б. "А" от ЗДвП, издадена от И. В. Й. полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено ПАМ –прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца на собствения му лек автомобил - Форд „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] .

В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ е незаконосъобразна, като несъразмерна и същата не постига целта на закона. Моли за отмяна на процесната ПАМ.

Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание, представлява се от адв. С., който поддържа подадената жалба и моли да бъде уважена. Претендира разноси по списък.

Ответникът- Полицейският инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР – И. В. Й., редовно призована, представлява се от юрк. П., който оспорва жалбата. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна, съответно да бъде потвърдена процесната заповед като законосъобразна и правилна. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

С Определение № 12214 от 08.04.2025 г. постановено по настоящото дело, съдът е приел, че с жалбата се оспорва индивидуален административен акт и Наказателно постановление, издадено по реда на ЗАНН, поради което е приел, че жалбата в частта ѝ, в която се оспорва НП № 25-4332-000842/11.02.2025 г. издадено от полицейски служител на СДВР, следва да бъде изпратена по

подсъдност на Софийски районен, а настоящото производство да продължи досежно оспорването на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3930/28.11.2024 г. по чл.171 т.2А б.“А“ от ЗДвП, издадена от И. В. Й. полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В. В. И. е собственик на л.а. Форд „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] видно от справка „АИС-КАТ –Регистрация“ (л. 15).

На 25.01.2025 г. И. предал автомобила си в автосервиз на дружеството „М Бокарс“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], като същия е приет от управителя на сервиза Е. Г., за което е съставен приемо-предавател протокол на 25.01.2025г., представен на л. 7 от делото, както и работна карта от 26.01.2025г., в която е посочено конкретно услугите, които са извършени в сервиза и частите, които се нуждаят от ремонт или смяна.

На 06.02.2025 г. на лицето М. А. Т. е съставен АУАН № 3552157/06.02.2025 г. от старши полицай при 02 РУ – СДВР – Г. Г. (л. 9), за това, че на 06.02.2025 г. в [населено място], [улица]пред № 22 с посока на движение от [улица]към [улица]управлява л.а. Форд „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя , след като СУМПС му е отнето по реда на чл.171 т.1 от ЗДвП и не представя Свидетелство за регистрация на МПС. От полицейските служители е констатирано , че водачът е сам в автомобила. При съставянето на акта са иззети 2 броя регистрационни табели на автомобила.

Въз основа на АУАН № 3552157/06.02.2025 г. е издадена процесната Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-000842 от 11.02.2025 г. издадена от полицейски инспектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложено прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца и са отнети рег. табели [рег.номер на МПС] .

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: протокол Заверено копие на АУАН № 3552157/06.02.2025 г.; Заверено копие на ЗППАМ № 25-4332-000842/11.02.2025 г.; справка „АИС-КАТ –Регистрация“; Заверено копие на съпроводително писмо; Справка картон на водача; Заверени копия от Заповеди относно компетентност; приета са и доказателствата представени с жалбата - протокол за прием на автомобил; Работна карта;

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. (л. 22) на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата. Във връзка с тази заповед е издадена

Заповед рег. № 6400/07.07.2023 г., (л. 21), с която са определени длъжностни лица от СДВР да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП. Със Заповед № 513з-9572/13.09.2024 г. е преназначена инспектор И. В. Й. (л. 20).

Водим от изложеното, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН.

По силата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от мотивите на процесната заповед, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" – от ЗДвП по отношение на собственик на МПС, чието МПС е управлявано от водача М. А. Т., който е с отнето СУМПС по реда на чл. 171 т. 1 б. "Б" от ЗДвП.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка и МПС да е управлявано от лице, което е с отнето СУМПС по реда на

чл.171 т. 1 б. "Б" от ЗДВП.

Между страните не е спорно, че собственик на МПС е жалбоподателят В. В. И. . Констатирано е, че водачът на МПС -М. А. Т. е с отнето СУМПС по реда на чл.171 т.1б "б." от ЗДВП

За налагането на ПАМ от вида на процесната е достатъчно да бъде установено, че МПС, съотнесено към конкретните факти по делото, е управлявано от водач, на който свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.172 т.1 от ЗДВП.

На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на жалбоподателя е да обори констатациите, като в хода на съдебното производство не бяха представени достатъчно доказателства в тази насока.

Видно от протокола за прием на автомобил от 25.01.2025г., автомобилът собственост на жалбоподателя е приет в автосервиз на 25.01.2025г.

Едновременно с това е представен и приемо – предавателен протокол без дата, с който автомобилът е върнат на жалбоподателя и е приет без възражения. От работната карта на сервиза от 26.01.2025 г. съдът констатира и ремонтните дейности, които са извършени по отношение на автомобила и цената която е заплатена.

Жалбоподателят не ангажира доказателства, че водачът на автомобила М. А. Т. е служител на автосервиза, както и няма доказателства, че на дата 06.02.2025 г. автомобилът все още се е намирал в автосервиз, стопанисван от „Ембокарс“ ЕООД.

Предвид това, тезата на жалбоподателя, че не е предоставял автомобила за управление, а същият се е намирал в автосервиз за ремонт не е доказана.

При това положение е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДВП " прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДВП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДВП. Съгласно чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДВП в приложимата редакция за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които относима в конкретния случай е - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, на което свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171 т.1 от ЗДВП.

Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДВП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - в случая жалбоподателят.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДВП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК.

При така цитираната законова регламентация, се установява, че за целите на административното производство, в тази хипотеза е достатъчно да е установено управление на моторното превозно средство от лице, лишено от право да управлява МПС на основание чл.171 т.1 от ЗДВП, което обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя.

Разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. "а" не поставя други изисквания за прилагане на мярката, включително предоставяне от страна на собственика, респективно знание от негова страна, че

водачът е неспособен. Ето защо развитите в жалбата доводи в обратна насока са неоснователни.

Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноси, които са своевременно заявени от процесуалния представител на ответника и са за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид липса на фактическа и правна сложност на делото следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. И., с постоянен адрес- [населено място], [улица], ет. 3, ап. 10 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-000842 от 11.02.2025 г. по чл. 171, т. 2а б. "А" от ЗДвП, издадена от И. В. Й. полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено ПАМ –прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца на собствения му лек автомобил - Форд „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА В. В. И. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес- [населено място], [улица], ет. 3, ап. 10 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноси в размер на 100/сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: